

S.N.
8 October 1958

XIV/1141-c

H U N G A R Y

A REVOLUTIONARY'S ARREST, INTERROGATION
AND INTERNMENT AT KISTARCSA

SOURCE GRAZ:

An intelligent, observant engineer who reported his own experiences and observations, plus some information supplied by fellow prisoners in KISTARCSA.

DATE OF OBSERVATION:

March to early December 1957

ENGLISH SYNOPSIS:

Arrested in BUDAPEST in March 1957, an engineer was taken first to the overcrowded cells in the F5 utca, then as one of a group to a special interrogation centre commanded by a Commandant SOMOGYI, guarded by Greeks and located in the Harsfa utca.

Kept waiting for hours in deathly quiet, the engineer was finally interrogated by SOMOGYI, who accused him of political agitation, encouraging insurgence and provoking strikes in defiance of the KADAR regime. When he dared to protest his innocence and said the workers had merely tried to depose the Stalinists they distrusted, SOMOGYI beat him and broke three of his teeth. Grown wise with experience, he made no attempt to contradict SOMOGYI's statements in a subsequent interrogation, signed an unread statement after he was told an attempt to check its contents would cause him "further unpleasantness". Afterwards he was told that he was to be detained to protect him "from the wrath of the people".

Driven to KISTARCSA in heavily guarded, crowded trucks, the engineer and his fellows were lucky in that they were not so badly maltreated as arrestees in the provinces, where many died of the beatings the guards administered in transit.

Consisting of six stone buildings surrounded by a wall and barbed wire, the KISTARCSA camp was

guarded by sentries with machine carbines in eight watchtowers, a machine-gun and searchlight on the roof of the highest, eight-storey cell and radio building. The camp commandant was a Major IRMÁZY.

Of all the sadistic individuals among the camp personnel, the worst was Staff Sergeant MÉSZÁROS, a welder studying to become a state prosecutor. Besides censoring prisoners' mail -- which he often kept merely to exert psychological pressure -- MÉSZÁROS beat inmates so savagely that many became seriously ill and one died.

Among the "section commandants" known principally by nicknames was a certain "Anti", who bought a house in TÖKÖL with money made by selling shoes, clothes and pictures produced by internees, later made a practice of apologising for the beatings he had inflicted. Later on, criminals were also appointed "section commandants", were granted certain liberties and supplied the guards with internee products and, acting as pimps, with women prisoners. One, commonly known as "the peasant", helped the guards to beat prisoners, commenting: "You political swine! Now pray to Christ, to MINDSZENTY, to Radio Free Europe, or to whomever you wish!"

In March 1957 altogether 8,000 prisoners were held in KISTARCSA, but then those normally resident in the provinces were moved to TÖKÖL and replaced by Budapesters. By late May 1957 the camp population totalled 6,000 and included some 1,200 women.

A statistical survey compiled by prisoners under police surveillance revealed that 87 per cent of the camp inmates were of working class origin even though they had practiced intellectual professions, that most of the remaining 13 per cent "class aliens" had not actively participated in the revolution. Attempts to juggle these statistics proved fruitless.

Internees selected for special interrogation were put in cells together with other prisoners

whom they later discovered to be informers. One such was actor György BASA, well known for his BUDAPEST broadcast of "... we lied by day, we lied by night, we lied on every wavelength..." He was released after performing similar services for the regime in other prisons. The actual questioning aimed at uncovering the prisoner's revolutionary activity and proving that he was a "class alien". Blows were given in plenty, but care taken that the interrogatee did not return to his cell mates a bleeding wreck. In the camp's early days, female guards practiced revolting perverse tortures on male prisoners.

While camp rations were good, the medical treatment accorded by an orderly was completely inadequate and, if internee doctors had not intervened, the consequences would have been catastrophic. Pregnant prisoners were left to deliver their children alone and the orderly protested when doctors assisted at a complicated birth in the boiler room. When some 80 internees contacted stomach poisoning from a bad meal on 15 March 1957, the orderly commented that it would be better if they all died. One man was taken away after he claimed to have been a Fascist prisoner and Israeli lieutenant, and said his wife in VIENNA would promote an international scandal.

Among the more prominent prisoner personalities were onetime Minister of Industry Géza BORNEMISSZA, Baron Bodog ORBÁN and Party Commission secretary Árpád KÁLMÁN.

Between mid-November and early December 1957 all the internees were moved to the TOKÖL camp, the KISTARCSA facilities redecorated and converted for use as a police training establishment.

x x x

1957 március elején indult meg BUDAPEST-en a nagy letartóztatási hullám. A letartóztatott embe-

reket részben a Gyűjtőfogházban, részben a Fő utcán gyűjtötték össze. A letartóztatások a régi, megszokott módon történtek. Legtöbbnyire a késő esti vagy éjjeli órákban kimentek a gyanúsított lakására, autóba ültették és a gyűjtőhelyre vitték. Két-három nyomozó a lakáson maradt és azonnal házkutatást tartott.

A mérnököt a házkutatás alkalmával - mint azt kiszabadulása után feleségétől hallotta - mivel a forradalom idejéről semmi kompromittáló iratot, vagy fegyvert nem találtak, lefoglalták az akkor még mennyasszonyához írt leveleit, mert abban az oroszokra nem bizelgő kijelentéseket találtak. Lefoglalták azonkívül a Ludovika Akadémián kapott HORTHY Miklósról megjelent könyvet, a Honvédelmi Minisztérium propaganda osztálya kiadásában megjelent ismeretterjesztő könyveket és számtalan a háború előtti és alatti emlékeket. Ezekre a házkutatást tartó nyomozók megjegyezték felesége előtt: "Ezekből látszik, hogy férje ki volt, mert neki ezek az emlékek olyan kedvesek voltak. Annak ellenére, hogy a népi-demokráciában vezető állása és magas fizetése volt, a régi világ visszatéréséről álmódzott!"

GÖRÖG SZÁRMAZÁSÚ TISZTEK A HÁRSFA UTCÁN

GREEKS GUARD HÁRSFA UTCA INTERROGATION CENTRE

A mérnököt a Fő utcára vitték, ahol

egy-egy cellákban hat-nyolc embert zsúfoltak össze. Innen csoportosan vitték őket a Hársfa utcába, ahol a Belügyminisztérium különleges politikai kihallgató csoportja működött. Ennek a csoportnak a vezetője SOMOGYI /fau/ "főkapitány" volt. A Hársfa utcán az őrséget már a kaputól kezdve görög származású tisztek látták el, csak a kihallgatásoknál segítettek volt AVH-s tisztek.

A KIHALLGATÁS

COMMANDANT SOMOGYI'S INTERROGATION METHODS

Már a fogadtatás is félelemkeltő

volt. Valószínűleg már ezzel is erkölcsi hatást akartak a foglyokra gyakorolni. Az egész épületben halálos csend volt. A görög őrök hangtalanul, minden beszéd nélkül mozogtak ide-oda. Órák hosszat tartózkodtak a foglyok egy fogdában, mire megjelent egy AVH-s, aki nevére szólította a foglyot, hogy jöjjön ki a folyosóra. Itt két géppisztollyal felfegyverzett görög tiszt vette át és autogatásokkal kísérték a foglyot arra a folyosóra, amelyen a kihallgató szoba volt. Itt a folyosó elején meg kellett állniuk. Az ott szolgálatot teljesítő görög tiszt behallgatott a kihallgató szobába és csak akkor intett, hogy jöhetnek, amikor meggyőződött arról, hogy az előbb kihallgatott foglyot elvezették.

Amikor a mérnök belépett a szobába,

az frissen fel volt mosva. Jól tudta, hogy ez azt jelenti , hogy elődjét ott véresre verték. SOMOGYI /fnu/ "főkapitány" hallgatta ki őt. Először felszólította arra, hogy mondja el, hogy mit vétett a népi demokrácia, a nép uralma ellen. A mérnök ártatlannak érezte magát, mivel éppen az Autófelszerelési Gyár munkássi választották meg a munkástanács elnökének és mint ilyen figyelmeztette a gyűlölt, munkáenyuzó sztalinistákat, hogy ne mutatkozzanak egy ideig a gyárban.

SOMOGYI aztán eléjertarta a bűneit:

Láztotta a munkásságot a népi kormány ellen, azt felkelésre hívta fel és amikor a KÁDÁR kormány a munka felvételére szólította fel a munkásságot, ő sztrájkra izgatta őket. A mérnök példákat hozott fel, hogy az ő vezetése alatt levő osztályon egy percre sem szünetelt a munka, mert nagyon jól tudta azt, hogy nem a kormány, hanem a nép látja kárát annak, ha megállnak. Nagyon sok megrendelésük volt kórházaktól és egyéb más, a népnek fontos üzemekből a harcok alatt megrongálódott felszerelések pótlására.

SOMOGYI kivonatban ismertette a forradalom alatt a munkástanács és a gyári dolgozók előtt elmondott beszédét. Heves szócsata keletkezett előlött, amelynek során a mérnök többek között azt a megjegyzést tette: "A szeminárium előadásokon azt tanultam, hogy a kormány a népért

van és nem fordítva, a nép akarata érvényesül és a hatalom a népé. A munkásság nem bízott a sztalinista vezetőkben és a saját kezébe akarta venni a hatalmat..." Erre SOMOGYI neki ugrott, öklével párszor az arcába vágott, úgy hogy három fogát kiverte, köz en ordította: "Ti imperialista ügynökök akartátok a hatalmat és nem a munkásság!"

A kihallgatás tovább folyt. A következő vádpont az volt, hogy BÉCS-ben felvette az érintkezést az imperialistákkal és azoktól két teherautó fegyvert és lőszeret kapott. Erre azt válaszolta, hogy ő maga ki sem mozdult BUDAPEST-ről. A kórházak kérésére két teherautót küldött gyógyszerért BÉCS-be, ezekkel a Vöröskereszt emberei mentek. SOMOGYI erre megjegyezte, hogy a gépkocsi vezetők és a kísérők ellene vallottak. Ezt a mérnök ugyan nem hitte, mert a gépkocsivezetőkről tudta, hogy jellemes emberek, de arra gondolt, hátha félelemből, vagy ígéretésre valóban ezt a valótlanúságot állították róla. Később szerzett tudomást, hogy a gépkocsivezetőket megkörnyékezték, meg is verték egy ilyen vallomásért, de azt még így sem tudták kicsikarni belőlük.

Három foga kiverésén és a pár rugáson kívül, amelyet a többi a szobában levő ÁVH-stól kapott, egyéb büntődása nem esett és a fogolytársai panaszkodása alapján tudta, hogy ezt a kihallgatást elég olcsón uszta meg. A

következő kihallgatáson ügyelt arra, hogy ne ellenkezzen SOMOGYI-val. A jegyzőkönyv aláírásánál kérte, hogy azt elolvashassa. Ezt megtagadták és SOMOGYI kijelentette, hogy az teljesen mindegy, hogy aláírja-e vagy nem, legfeljebb "további kellemtelenségei" tamadnak. Ezt ennyira kihangsúlyozta, hogy a mérnök minden ellenkezés nélkül jobbnak látta a pár oldalas jegyzőkönyvet aláírni. Ezután felolvasták előtte a biztonsági őrizetbe való helyezésséről szóló végzést és cinikusan kijelentették, hogy ezt azért tesszik, hogy "a nép dühe elől megmentsék."

A TRANSPORT

ARRESTEES MOVED TO KISTARCSA BY NIGHT

1957 március 10-én éjjel egy transporttal, amely több ponyvával letakart teherautóból állott és amelynek őrei géppisztollyal felszerelt pufajkások voltak, KISTARCSA-ra indultak. Az oszlop előtt és után egy géppuskával felszerelt jeep haladt. Az oszlop végén a géppuskás jeep előtt egy fényazórós kocsi, amely az egész oszlopot bevilágította. Egy-egy teherautón 40 internált volt összehúfolva. Két ór vigyázott rájuk a gépkocsi vezető mellett és két ór a tehergépkocsi végén. A pufajkások nagyon durvák voltak, szidalmazták, bántalmazták is őket, de nem olyan mértékben, mint azt a vidéki internáltak szállításánál tették, akik közül több-

ben betegek lettek a szállítás után. Ezek közül páran a bántalmazások következtében meg is haltak.

A KISTARCSAI INTERNÁLÓ TÁBOR

KISTARCSA INTERNMENT CAMP

Az internáló tábor hat kőépületből állott. A tábort kőkerítés vette körül, amelynek tetején egy sor szöges drót volt. Ezen belül a kőfal alatt másfél méter szélességben, körülbelül két méter magas, keresztül-kasul font szöges drót volt. A drótkadályt szigetelők beiktatásával úgy készítették, hogy azt villanyárammal is teltetni lehetett, de sohaem volt áram benne. A tábort nyolc óratorony vette körül, amelyeken egy-egy géppisztollyal fel-fegyverzett pufajkás teljesített szolgálatot. Ünnepnapok előtt és alatt két pufajkás nehéz fegyverrel teljesített szolgálatot.

Az "A" épületben volt az iroda és az órszemélyzet. Az "B" épületben a konyha, gazdasági hivatal és javítóműhelyek. Az "F" toronyban, amely nyolc emeletből állt, volt a "Befogadó", fogdahelyiségek és ennek utolsó emeletén a tábor rádió adó-vevő berendezései. A torony tetején fényzórók voltak és egy vagy két géppuska. A toronyban levő rádióállomáson, fogdában és a torony tetején levő órségen ÁVH-sok teljesítették szolgálatot.

A tábor parancsnoka IRHÁZY /fnu/

őrnagy volt. Beosztottjai: RÓZSA /fnu/ százados, JATATICS /fnu/ százados, MÉSZÁROS /fnu/ törzsofőnök, BÖRÖCZ /fnu/ törzsofőnök, LENCSE /fnu/ törzsofőnök és VERAK /fnu/ hadnagy, a KISTARCSA-i tábor politikai nyomozója. A legtöbb szolgálatot teljesítő nevét nem tudták meg, mert arra nagyon ügyeltek, hogy a foglyok ne szerezzenek tudomást a beosztottak nevéről. Csak a kimondottan kegyetlenek nevét igyekeztek kinyomozni az internáltak.

A LEGKEGYETLENEBB RENDŐRÖK

SADISTIC GUARDS TORTURE PRISONERS

A legkegyetlenebb volt közülük MÉSZÁROS törzsofőnök. MÉSZÁROS 1945 után jogász volt, de sehogy sem ment előre a tanulmányaiban és így visszatért régi foglalkozásához. A forradalomig hegesztő volt az Április 4. Gépgyárban. A forradalom után az internáló táborban teljesített szolgálatot. Ujabbán, 1958 elejétől megint folytatta tanulmányait és ügyésznek készül. Ennek sadista szórakozásai következtében sokan súlyos betegek lettek. Így egy BERETTYÓ-UJPALU-i kereskedő /NU/, akit a pufajkásokkal együtt minden ok nélkül úgy összevert, hogy az beleő sérüléseibe, TÖKÖL-re való szállítása közben, belehalt. MÉSZÁROS intézte a levelek cenzurázását és a látogatások, csomagok engedélyezését is. Sokszor elcsikkasztotta az érkező és az elmenő leveleket, csu-

pán azért, hogy evvel is nyomást gyakoroljon a foglyokra.

Az ügyvédek kihallgatásán mint szakértő ő is jelen volt mindig.

A kegyetlenségben utána következett

LENCSE /fnu/ törzsőrmester, aki a RAJK-perből kifolyólag négy évet töltött a HECSK-i táborban. KISTARCA-n kegyetlenségével igyekezett érdemeket szerezni.

BÖRÖCZ /fnu/ törzsőrmester, volt orvostanhallgató, volt közülük az, aki a legkevesebbet kegyetlenkedett.

Minden épületnek volt egy körletparancsnoka. Azonkívül minden emeletnek külön körletparancsnoka is volt. Ezeket legtöbbszörre nem ismerték névről, hanem ők adtak nevet nekik. Így adták a "Chaplin" nevet a "B" épület törzsőrmester /NU/ körletparancsnokának jellegzetes járása miatt. "Chaplin" kegyetlen volt. Ugyanígy kegyetlen volt a "B" épület II. emeletének a körletparancsnoka is, akit "Ánti"-nak neveztek egymás között, mert mindig az "Ánti-Isten"-t emlegette. Ez a foglyok által készített cipők, ruhákból és a művészek ott készített festményeiből annyit gyűjtött össze magának, hogy TÖKÖL-ön 50.000-60.000 forintból házat épített magának. TÖKÖL-ön megszélidült és többször "mosakodott" a foglyok előtt, hogy nem a maga jószántából verte őket.

KÖZBÜNTÉNYES INTERNÁLTAK LENÉZTÉK A "POLITIKAIÁKAT"

CRIMINALS PUT IN CHARGE OF POLITICAL PRISONERS

Később internált közönséges bűnözőket is tettek egyes szobákba vagy emeletekre körletparancsnoknak. Ilyen volt az egyik rovottmúltú /WU/, aki már huszonötszörült betöréses lopásért. Ennek az alvilági neve "Paraszt" volt. Ez a "Paraszt" és a többi közönséges bűnöző szabadon mozoghatott a táborban és az őröknek közvetítette a mesteremberek munkáját és szállította a fogoly nőket. Ezek a bűnözők nagyon lenézték a politikai internáltakat és ezeket sértő megjegyzésekkel illették. Így "Paraszt" is, aki egy tömeges verésnél segített a rendőröknek és pufajkasoknak, a következő megjegyzést tette: "Na politikai disznók, most imádkozzatok Krisztushoz, MINDSZENTY-hez, a Szabad Európához, vagy akihez akartok!"

Az őröket urnak kellett szólítani. A nyomozók nem szerették, ha nyomozó urnak szólítják őket. A rendfokozat nélküli rendőr megszólítása felügyelő ur volt.

A STATISZTIKA SZERINT CSAK 13 % VOLT "OSZTÁLYIDEGEN"

STATISTICS SHOW ONLY 13 PER CENT OF PRISONERS ARE "CLASS ALIENS"

Amikor egy csoport beérkezett, akkor ezeket a "Befogadó"-ba vitték. Ez a fogdahelyiségekből elvett pár cella volt. Innen hívták az internáltakat regies-

trálásra. Rövid kikérdezés után osztották be őket úgy, hogy a "B", "C", és "D" épületek földszintjére a munkások kerültek, az I. emeletre a parasztok, a II. emeletre az értelmiségiek. Az "F" épület balszárnyába kerültek a nők, a jobb szárnyba a csendőrök, volt katonatisztek.

A február végén és március elején egész március 15-ig nagyjából részben vidékről összegyűjtött foglyok száma 8.000 volt. Április végén és májusban a vidékieket TÖKÖL-re vitték. Ekkor körülbelül 600-1.000 fogoly maradt. Ezt a számot BUDAPEST-ről hozott foglyokkal 6.000-re töltötték fel. Ebből körülbelül 1.200 nő volt.

Az egyes körletekben elhelyezett foglyok káderezése azonnal megkezdődött. A káderezést egy-egy rendőr felügyeletével a jóírású és tanult foglyok végezték. A mérnöknek - aki, mert jól rajzol is az irodára került az volt a dolga, hogy ezeket a káderezéseket összegezze. Innen tudja, hogy az internált "ellenforradalmárok" 87 százaléka munkás-paraszt származású volt és különösen a BUDAPEST-ről becsillítottak leginkább értelmiségi foglalkozású emberekből tevődött össze. A fennmaradó 13 százalék osztályidegennek pedig a legnagyobb része még passzívan sem vett részt a forradalomban.

A tábor vezetősége emiatt a nekik

kedvezőtlen eredmény miatt nagyon felbőszült. Kijelentették, hogy a káderezés nagyon felületes volt. Az összeszidott rendőrök erre dühüket a foglyokon töltötték ki és azokat az új káderezésnél agyba-főbe verték. A statisztikán azonban ez sem segített, de az sem, hogy az embereket külön-kihallgatásokra vitték.

BESUGÓK AZ INTERNÁLTAK KÖZÖTT

PRISONERS ACT AS POLICE INFORMERS

A külön-kihallgatásokra a behívók VERÁK hadnagy aláírásával jöttek. Ezeket ^a fogdába helyezték össze olyanokkal, akik már hosszabb ideje voltak a fogdában. Ezek, mint később kiderült, spiclik voltak, akik megjegyzéseikkel, elbeszéléseikkel arra voltak hivatva, hogy a foglyoktól kompromittáló kijelentéseket csikarjanak ki. Ilyen volt BASA György színész, aki a BUDAPEST-i rádióban az ismert verset: "... hazudtunk nappal, hazudtunk éjjel, hazudtunk minden hullámhosszon ..." mondotta el. Evvel fogolytársai előtt is dicsekedett és így senkinek sem jutott eszébe, hogy BASA aruló, mint ahogy senki sem gondolt arra, hogy ezeket a beszélgetéseket lehallgatják. BASA-t később három hónapos távolléte után, amikor más börtönökben járt ilyen módon vendégszerpelni, szabadlábar helyezték. Ugyanígy spiclinek tartották SZAKÁCS Miklós színészt és TÖVISHÁZY Ottó, volt aktív száza-

dost /TÖVISHÁZY tábornok fia/, akit a hadzseregből anyagi okok

miatt dobtak ki.

A KEGYETLEN NŐI ŐRÖK

FEMALE GUARDS' PERVERSE TORTURES

A fogdából vitték azután az ugyan-
abban a toronyban levő kihallgató szobába a foglyokat. Itt
próbálták tőlük a forradalom alatt elkövetett bűneiket kicsi-
karni és itt kísérelték meg, hogy az osztályidegenséget rá-
juk bizonyíthassák. Ez természetesen újabb veréseket jelen-
tett. Arra azonban kinosan vigyáztak, hogy a foglyok ne ke-
rüljenek vissza véresen cellatársaikhoz.

Itt a fogdában a kihallgatáson ki-
vül is gondoskodtak az őrök arról, hogy a foglyokat már a ki-
hallgatás előtt is megfélemlítsék. A durvaság különösen az
internálás elején orgiákat űlt. Szadizmusban a női őrszemély-
zet vezetett. Ezek a "Befogadóban" voltak alkalmazva. Ők
motosták át a foglyokat és vették el tőlük a szíjat, cipőfü-
zöt, értéktárgyakat, stb. megőrzésre. Ezek a nők munkájuk
végeztével, este bementek egy-egy cellába, körülnéztek, majd
aki megtetszett nekik, arra rámutattak: "Maga szép fiu ott,
jőjjön velem, majd elszórakozunk!" Bevitték az irodahelyiség-
be, ahol felszólították arra, hogy vetkőzzenek le. Amikor
ezek levetkőztek, akkor az íróasztalhoz kellett menniük, ahol

a nők a foglyok penisének bőrét rajzszögekkel az íróasztal lapjához szögelték és gyönyörködtek a foglyok kínlásán. Természetesen szegény foglyok meg sem mertek mozdulni, mert az még fokozta volna a kínjaikat. Az ilyen kínzás következménye minden esetben könnyebb-súlyosabb gyulladás lett.

ÉLELMEZÉS

RATIONS GOOD AND ADEQUATE

A tábor élelmezése elegendő volt és jó volt, hetenként kétszer kaptak lóhúst. A szakácsok jók voltak, azokat a foglyokból válogatták ki. Aki dolgozott hetenként egy csomagot kaphatott és hetenként látogatót fogadhatott. A mérnök véleménye szerint a foglyokat fizikailag nem igyekeztek tönkretenni.

EGÉSZSÉGÜGYI ELLÁTÁS

SICK TREATED BY UNWILLING, INCOMPETENT MEDICAL ORDERLY

A tábor egészségügyi ellátása nagyon gyatra volt. Erről a BUDAPEST Mosonyi utcai rendőrorvos /felcser/ gondoskodott. Ha nem lett volna a tábor lakói között egy pár jó orvos, akkor nagy bajok történtek volna. Ezek az orvosok bátran, erélyesen követelték a súlyos betegek kórházba való szállítását. A könnyebb betegeket a tábor szerény műszereivel és egyszerű, kevés gyógyszerrel gyógyították.

A táborban több terhes asszonyt hoz-

tak be, nyolcadik-kilencedik hónapban levőket. Ezeket a szülé-
lésnél teljesen magukra hagyták és azok társnőik segítségére
voltak utalva. Egy esetben egy komplikált szülé-
lésnél az egyik fogoly orvos az asszonyt a fürdő kazánházába vitette és ott
szülte meg az asszony sok vérvesztéssel gyermekét. Amikor
a rendőrfelcser durva hangmiltakozott a beavatkozás ellen,
a többi orvos a kazánházból kiutasította őt és bezárták az
ajtót.

1957 március 15-én káposztástészta

volt ebédre. Közvetlen az ebéd után sokan rosszul lettek és
körülbelül nyolcvan ember súlyos gyomormérgezést kapott. A
táborban pánik tört ki. Arra gyanakodtak, hogy készakarva
mérgezték meg őket. A súlyosabb betegeket a fürdőbe vitték,
ahol nagyon sokáig kellett várniok az orvos érkezésére. Ami-
kor a felcser bejött, mindjárt szitkozódással kezdte: "A
legjobb lenne, ha megdögölnétek fasiszta, nyilas bitangok!"
Erre a BUDAPEST-i rádió egyik alkalmazottja /NU/ hisztérikusan
kiáltott a felcser felé: "Én nem vagyok fasiszta! A nyilasok
is ide internáltak KISTARCSA-re! Én az Izraeli hadsereg fő-
hadnagya vagyok! Követelm, hogy azonnal engedjenek szabadon,
mert a feleségem BÉCS-ben van és világraszóló botrányt fog
csapni!"

A rádió alkalmazottját valóban elvitték, de hogy mi történt vele, azt senki sem tudja.

ELŐKELŐ FOGLYOK

PRISONER PERSONALITIES

Az előkelőbb foglyok közül a mérnök

a következőkre névszerint emlékszik:

BORNEMISZA Géza, volt iparügyi miniszter

Báró ORBÁN Bódog, a Siemens anyagbeszerzője,

ennek a kettőnek a bűne az volt, hogy más gazdasági szakértővel magánbeszélgetésben Magyarország gazdasági lehetőségeiről beszélgettek.

FORGÁCS János, főhadnagy

A Lenin intézet adjunktusai:

VITÉZ Gábor,

KALMÁR Árpád, pártbizottsági titkár,

KELOVICS György, főszolymász, akit TÖKÖL-ről helyeztek szabadlábra,

KEKEN Imre, bátyja könnyűipari miniszteri osztályfőnök volt,

SZEMES /fnu/ gépkocsi előadó, akit később Indiába küldtek ki,

a Duna Cípőgyár munkástanácsa volt titkára /NU/, akit a saját apja, párttitkár, jelentett fel.

AZ INTERNÁLÓ TÁBORBÓL HENDÓRTISZTI ISKOLA LESZ

CAMP CONVERTED FOR USE AS POLICE TRAINING ESTABLISHMENT

1957 november közepén kezdték az internáltak TÖKÖL-re való szállítását. Ennek 1957 december elsejéig be kellett fejeződnie. 1957 december 1-től 1957 december 6-ig 100 internált dolgozott itt, tisztogattak, mezezeltek. Az egyik napon két személyszállító autó jelent meg

a táborban. A fogdákat tisztító embereket elvezényelték erről a helyről. A két autó utasai bementek a fogdahelyiségekbe és három órai ott-tartózkodás után jöttek csak ki onnan. A visszatérő internáltak a falbasüllyesztett villanyelosztó dobozok alatt gipsztörmelékkel fedezték fel. Amikor titokban a dobozokba néstak, a friss gipsz alatt két drót vezetékkel láttak. Ide voltak elhelyezve a rejtett mikrofonok, amelyekkel valószínűleg valamelyik toronyszobában lehallgatták a foglyok egymás közötti és az agent provocateurökkel folytatott beszélgetéseit.

A KISTARCSA-i internáló táborból

Rendőrtanintézet, Rendőrtiszt-Kiképzőiskola lett.

CORRESPONDENT'S COMMENT: Based on a second much longer interview with the same source, this report is a sequel to our original sketchy and incomplete No. XIV/1141.

As parts of this report make it quite easy to identify the source, we are compelled to request that all references to his profession and ^{to} his revolutionary activities in the Autófelcszerelési Gyár be omitted if you wish to publish it as an item. This is particularly important as source is still trying to arrange his wife's emigration from Hungary.

As the date of observation is comparatively remote, this report is being submitted mainly for the use of the Evaluation Files.

S. Napier